

**NICOLAE URSU, MAESTRU AL FOLCLORISTICII
ȘI CREAȚIEI CORALE ROMÂNEȘTI
NICOLAE URSU, MASTER OF ROMANIAN FOLKLORE
AND CHORAL CREATION**

Constantin-Tufan STAN

Universitatea din Oradea, Facultatea de Istorie, Relații Internaționale,
Științe Politice și Științele Comunicării
The University of Oradea, Faculty of History, International Relations,
Political Sciences and Communication Sciences
c.tufan.stan@gmail.com

REZUMAT

Creația folclorică a lui Nicolae Ursu, de o mare diversitate (care acoperă un amplu topos – Banatul de șes, montan, cât și Transilvania), marcată de profunde și aplicate analize în cel mai modern spirit analitic, se constituie în repere semnificative pentru învățământul academic de specialitate.

Aceeași prospețime, ingenuitate și vigoare, proiecții ale artei sale componistice, se constituie astăzi în certitudini ale perenității. Creația sa corală emoționează și în prezent prin farmecul ductului melodic, inspirat din nestematele tezaurului folcloric național, dar și prin autenticitatea înveșmântării armonice, cu un echilibrat raport tonal-modal, prin care reușește să surprindă etosul folclorului țărănesc.

Maestru al artei dirijorale, mentor al

ABSTRACT

Nicolae Ursu's exhaustive folklorist creation (covering a vast area-plain and alpine Banat, as well as Transylvania) marked by a profound analysis in the most up-to-date analytical spirit represents significant guide marks for the specific academical education.

The same freshness, ingenuity and strength, projections of his componistic art, reveal certainty of perennity. His choral creation thrills through its melodic charm inspired by national folklore thesaurus and authenticity of symmetrical clothing in a balanced tonal modal report, thus succeeding in detecting the peasant folklore.

A master of the art of conducting, a mentor of more generations of devoted disciples in the Folklore Department of the University of

mai multor generații de devotați învățați la catedra de folclor a Universității timișorene, Nicolae Ursu a fost, deopotrivă, un excelent organizator al unor importante evenimente culturale, în plină epocă proletcultistă (a manageriat cu desăvârșit profesionalism, în 1957, jubileul centenar al Corului din Chizătău), manifestând luciditate, spirit critic și o neobișnuită verticalitate morală într-o perioadă sensibilă din istoria României.

CUVINTE CHEIE

Nicolae Ursu; Chizătău; cor; jubileu; trofee;

În anul 1957, autoritățile locale, regionale și naționale, preocupate să cultive imaginea și semnificațiile unui brand cultural de o covârșitoare semnificație, au organizat, la Chizătău, fastuoase manifestări, cu prilejul aniversării unui secol de atestare documentară a corului (având ca dată de referință anul aprobării statutelor de către Venerabilul Consistoriu din Arad). La inițiativa lui Nicolae Ursu, cu sprijinul necondiționat al decidenților politici (marcați de importanța demersului strălucitului profesor, compozitor și folclorist, inhibându-și viscerele porniri politicianiste și achiesând tacit la derularea momentelor aniversare – în plină epocă proletcultistă!), a fost vernisat un muzeu al venerabilei corale, s-a redactat și publicat un volum omagial (*Corul de la Chizătău* de Sever Șepețian), s-a organizat un concurs literar-muzical, sub egida Uniunii Compozitorilor și a Uniunii

Timișoara, Nicolae Ursu was, as well, an excellent organizer of memorable cultural events during the proletkultist era (he professionally organized the centenary jubilee of the Chizătău Choir in 1957), expressing lucidity, critical spirit and an unusual moral verticality in a special period of Romania's history.

KEY WORDS

Nicolae Ursu; Chizătău; choir; jubilee; trophies;

In 1957, the local, regional and national authorities, concerned with cultivating the image and meanings of a cultural brand of overwhelming significance, organized, some lavish events in Chizătău, on the occasion of the centenary of documentary attestation of the choir (having as reference date the year when the statutes were approved by the Venerable Consistory of Arad). At the initiative of Nicolae Ursu, with the unconditional support of the political decision-makers (marked by the importance of the brilliant teacher, composer and folklorist's approach, inhibiting his visceral political impulses and tacitly agreeing on the anniversary moments – in the proletarian era!), a museum of the venerable choir was opened, a tribute volume was written and published (*Choir from Chizătău* by Sever Șepețian), a literary-musical contest was organized, under the aegis of the Union of Composers and the

Scriitorilor. Nicolae Ursu, o personalitate de o desăvârșită verticalitate morală, impunea, prin atitudinea sa demnă, prin profesionalism – fără a se implica în politică, fără a se ploconi în fața mai-marilor zilei – respect și chiar prețuire. Din comitetul de inițiativă și juriul de concurs instituite cu acel prilej făceau parte membri din elita școlii naționale de muzică: Sabin V. Drăgoi, Tiberiu Brediceanu, Zeno Vancea, Filaret Barbu, George Breazul, Tiberiu Alexandru. Staff-ul activiștilor de partid era trecut pe o listă separată, membrii săi având bunul-simț de a nu sta, cu orice preț, în asemenea momente, în capul mesei, lăsând în grija specialiștilor bunul mers al organizării jubileului (Stan, 2018).

Cu prilejul desfășurării celei de-a III-a ediții a Colocviului Național de Folclor „Sabin V. Drăgoi” (Belinț – Chizătău, 2014), s-a organizat un moment evocator Nicolae Ursu, la 45 de ani de la moartea sa. Autorul episodului omagial, subsemnatul, a vernisat o mică expoziție documentară, cuprinzând culegeri corale și monografiile muzicale în ediții princeps cu autograf: *Zece coruri*, Timișoara, 1937; *3 Coruri populare bănățene mixte*, Timișoara, 1943; *Zece colinde și cântece de stea*, Timișoara, 1938 – cu audiția colindei *Vine Crăciunu pe sară*, în magistrala înregistrare a „Madrigalului”; *Contribuțiuni muzicale la monografia comunei Măguri (jud. Cluj)*, Timișoara, 1940; *Contribuții muzicale la monografia comunei Ohaba-Bistra (Banat)*, București, 1956. A fost subliniată perenitatea operei

Union of Writers. Nicolae Ursu, a personality of perfect moral verticality, imposed, through his dignified attitude, through professionalism – without getting involved in politics, without bowing before the elders of the day – respect and even appreciation. The initiative committee and the competition jury instituted on that occasion included members of the elite of the national music school: Sabin V. Drăgoi, Tiberiu Brediceanu, Zeno Vancea, Filaret Barbu, George Breazul, Tiberiu Alexandru. The staff of the party activists was put on a separate list, its members having the common sense not to sit, at any cost, on such moments, at the head of the table, leaving the smooth running of the jubilee organization in the care of the specialists (Stan, 2018).

On the occasion of the third edition of the National Folklore Colloquium "Sabin V. Drăgoi" (Belinț – Chizătău, 2014), an evocative moment was organized: Nicolae Ursu, 45 years after his death. The author of the homage episode, the undersigned, opened a small documentary exhibition, including choral collections and musical monographs in autographed princeps editions: *Zece coruri*, Timișoara, 1937; *3 mixed Banat folk choirs*, Timișoara, 1943; *Ten carols and star songs*, Timișoara, 1938 – with the audition of the carol *Vine Crăciunu pe sară*, in the masterful recording of the “Madrigal” choir; Musical contributions to the monograph of *Măguri commune* (Cluj county), Timișoara, 1940; *Musical contributions to the monograph of Ohaba-Bistra commune* (Banat), Bucharest, 1956. The

marelui profesor, folclorist, dirijor și compozitor: o creație care străbate timpul cu aceeași ingenuitate și vitalitate, emoționând și astăzi prin farmecul ductului melodic, autenticitatea înveșmântării armonice (cu un echilibrat raport tonal-modal, prin care reușește să surprindă, în numeroase pagini corale, etosul folclorului românesc) și redarea, prin așa-numitul ritm șchiop (*aksak*), a specificității jocului popular bănățean. La întregirea personalității muzicianului a contribuit Rodica Giurgiu, autoarea unei ediții critice postume (*Folclor muzical din Banat și Transilvania. 300 colinde, cântece și jocuri*, Editura Muzicală, București, 1983). Au fost relevate persistența în timp a unui benefic ecou al creației lui Nicolae Ursu, permanența și intensitatea unor reverberații cu uimitoare proiecții în actualitate, concretizate în creația lui Remus Georgescu, care s-a inspirat din melopeile extrase dintr-o culegere de referință, *Cântece și jocuri din Valea Almăjului (Banat)*, Editura Muzicală, 1958 (*Omagiu postum lui George Enescu*), în cele două suite almăjane: *Mica suită de cântece și dansuri vechi din Banat*, pentru orchestră de coarde și percuție (1976), și *Suita concertantă*, pentru flaut, oboi, clarinet, fagot și orchestră de coarde (1983).

Un adevărat corolar al preluării moștenirii folcloristice a lui Nicolae Ursu îl constituie însă *Scoică/Shell. Monografia comunei Sârbova (Concert pentru orchestră de coarde)*

permanence of the work of the great teacher, folklorist, conductor and composer was underlined: a creation that crosses time with the same ingenuity and vitality, moving even today through the charm of the melodic duct, the authentic harmonic attire (with a balanced tonal-modal relationship, through which it manages to capture, in numerous choral pages, the ethos of the Romanian folklore) and the rendering, through the so-called lame rhythm (*aksak*), of the specificity of the Banat folk dance. Rodica Giurgiu, the author of a posthumous critical edition (*Musical folklore from Banat and Transylvania. 300 carols, songs and games*, Music Publishing House, Bucharest, 1983) contributed to the completion of the musician's personality. The persistence over time of a beneficial echo of Nicolae Ursu's creation was revealed, the permanence and intensity of some reverberations with amazing current projections, materialized in the creation of Remus Georgescu, who was inspired by the melodies extracted from a reference collection, *Songs and Games from Valea Almăjului (Banat)*, Editura Muzicală, 1958 (Posthumous homage to George Enescu), in the two suites: *The small suite of old songs and dances from Banat*, for string orchestra and percussion (1976), and *Suita concertante* for flute, oboe, clarinet, bassoon and string orchestra (1983).

However, a true corollary of the takeover of Nicolae Ursu's folkloristic heritage is *Scoică/Shell. The monograph of Sârbova commune (Concert for string orchestra)* by

de Anatol Vieru (prima audiție absolută a avut loc în 6 noiembrie 1982, cu Orchestra Filarmonicii „Banatul” din Timișoara, sub bagheta lui Remus Georgescu, căruia i-a fost dedicat opusul). Autorul a extras și tratat, într-o manieră modernă, care amintește de texturile lui György Ligeti, elemente motivice din toate cele 70 de melodii culese de Nicolae Ursu în comuna Sârbova în 1938 (studiul a fost publicat, succesiv, în 1939, într-un volum colectiv – alături de contribuțiile pluridisciplinare ale celorlalți membri ai echipei sociologice a Institutului Social Banat-Crișana care au investigat comuna în 1935 – și în volum separat, în 1940, premiat de Academia Română), străduindu-se să recompună, așa cum mărturisește în textul din programul de sală al primei audiții, un timp psihologic.

Comemorarea, în 2019, a celor 50 de ani de la trecerea la cele veșnice a genialului profesor, compozitor și folclorist ne-a prilejuit redefinirea exponențială a sale personalității, un adevărat punct de miră în istoria muzicii românești.

În urmă cu unsprezece ani, în 2010, s-au împlinit 200 de ani de la prima atestare documentară a vechii Reuniuni Române de Cântări și Muzică din Lugoj, cea mai veche corală românească, născută sub oblăduirea bisericii ortodoxe, cu un rol major în afirmarea conștiinței naționale, conservarea și promovarea tradițiilor culturale românești bănațene. Cu câteva mici, dar meritorii excepții, pe plan local, regional și național, evenimentul a

Anatol Vieru (the first absolute audition took place on November 6, 1982, with the “Banatul” Philharmonic Orchestra from Timișoara, under the baton of Remus Georgescu, to whom the opus was dedicated). The author extracted and treated, in a modern way, reminiscent of György Ligeti's textures, motivating elements from all 70 songs collected by Nicolae Ursu in Sârbova commune in 1938 (the study was published, successively, in 1939, in a collective volume – together with the multidisciplinary contributions of the other members of the sociological team of the Banat-Crișana Social Institute, who investigated the commune in 1935 – and in a separate volume, in 1940, awarded by the Romanian Academy), striving to recompose a psychological time, as he confesses in the text from the hall program of the first audition.

The commemoration, in 2019, of the 50th anniversary of the transition to eternal life of the brilliant teacher, composer and folklorist gave us the opportunity to redefine his exponential personality, a real highlight in the history of Romanian music.

Eleven years ago, in 2010, it was 200 years since the first documentary attestation of the old Romanian Reunion of Songs and Music in Lugoj, the oldest Romanian choir, born under the auspices of the Orthodox Church, with a major role in asserting national consciousness, preservation and promotion of the Romanian cultural traditions of Banat. With a few small but well deserved exceptions, locally, regionally and nationally, the event

trecut neobservat la București, numele lui Ioan Vidu și al venerabilei sale corale, lăsate moștenire, netrezind nici cea mai mică emoție sau reacție, de firesc omagiu, ca să nu mai vorbim de obligația morală a autorităților centrale, care diriguiesc destinul culturii, de a cinsti, onorific, corul și dirijorul său, Remus Tașcău (trecut între timp la Domnul), un simbol al artei interpretative românești și europene. Marelui Vidu, membru fondator, în 1920, alături de George Enescu și Tiberiu Brediceanu, al Societății Compozitorilor Români, îi datorează, poate, Regatul Român alipirea Banatului. Cine altul, decât doinitorul Banatului, cu vraja cântecelor sale, ar fi reușit să cultive și să întrețină, neostoit, dorul românilor bănățeni pentru frații de *Preste deal*, acolo, „la nana-n vale”?

Într-o nefastă și păguboasă tradiție românească, Muzeul Corului din Chizătău, încropit cu atâtea eforturi și sacrificii în anul 1957, a fost vandalizat în zilele Revoluției din 1989. Majoritatea pieselor expuse, între care și câteva neprețuite cupe din argint, de o inestimabilă valoare istorică, adevărate documente ale spiritualității românești pe aceste strămoșești meleaguri, dobândite în vremuri tulburi, sub administrația statului ungar, dispărând fără urmă. Nicio persoană fizică sau organizație nu a sesizat vreodată organele abilitate, pentru inițierea unei investigații și recuperarea obiectelor de patrimoniu. Și documentul „Pro memoria”, descoperit de preotul Ioan Covaci în turla bisericii din Chizătău, în anul 1975, semnat de Trifu Șepeșian în 31 august 1851,

went unnoticed in Bucharest, the name of Ioan Vidu and his venerable choir, left as a legacy, not arousing the slightest emotion or reaction, of natural homage, as not to mention the moral obligation of the central authorities, who direct the destiny of the Romanian culture, to honor, honorifically, its choir and conductor, Remus Tașcău (meanwhile passed to the Lord), a symbol of Romanian and European interpretative art. The Great Vidu, a founding member, in 1920, together with George Enescu and Tiberiu Brediceanu, of the Society of Romanian Composers, owes, perhaps, the Romanian Kingdom the annexation of Banat. Who other than Ioan Vidu, with the spell of his songs, would have managed to cultivate and maintain, tirelessly, the longing of the Romanians from Banat?

In a disastrous and damaging Romanian tradition, the Chizătău Choir Museum, established with so much effort and sacrifice in 1957, was vandalized in the days of the 1989 Revolution. Most of the exhibits, including a few priceless silver cups of inestimable historical value, true documents of the Romanian spirituality on these ancestral lands, acquired in turbulent times, under the administration of the Hungarian state, disappearing without a trace. No natural person or organization has ever notified the competent bodies regarding the initiation of an investigation and the recovery of heritage objects. Moreover, the "Pro memoria" document, discovered in 1975 by priest Ioan Covaci in the tower of the church in Chizătău, signed by Trifu

care atesta existența Corului din Chizătău, „pe patru voci melodios cântătoare”, predat în acel an Muzeului Mitropoliei Banatului (prin preotul-muzeograf Mircea Lăuțaș), a fost sustras, pentru a îmbogăți, probabil, o meschină și ilicită colecție particulară din țară sau de aiurea.

Iată cum pregăteau muzicienii bănățeni și bucureșteni, dar și oficialitățile, în 1956, sărbătorirea Corului din Chizătău, cea mai veche corală românească țărănească, care, în 1957, urma să împlinească 100 de ani de existență, la apelul-inițiativă lansat de Nicolae Ursu, de o uimitoare luciditate, cu un desăvârșit profesionalism, probitate profesională și o surprinzătoare competență managerială, în plină epocă proletcultistă, la care au achiesat corifeii ai muzicii românești, cu acordul tacit și sprijinul necondiționat al mai-marilor zilei, prilej de meditație și învățătură pentru meschinul prezent (Stan, 2004):

„Către Ministerul Culturii, Direcția Generală a Așezămintelor Culturale, București

La 8 septembrie 1957 se împlinește un veac de la înființarea primului cor de plugari din Țara Românească, în satul Chizătău, raion Lugoj, reg. Timișoara, eveniment artistic de mare și deosebită importanță pentru răspândirea culturii și artei în masele populare românești la mijlocul veacului trecut.

Subsemnatul, în calitate de compozitor și muzician, pe jumătate originar din satul respectiv, după o prealabilă consultare și aprobare verbală a tuturor factorilor de

Șepețian on August 31, 1851, proving the existence of the Chizătău Choir, “singing on four melodic voices” and which was handed to The Museum of the Banat Metropolitanate (through the priest-museographer Mircea Lăuțaș) was stolen, in order to enrich, probably, a petty and illicit private collection from the country or elsewhere.

This is how the musicians from Banat and Bucharest, along with the officials, prepared, in 1956, the celebration of the Choir from Chizătău, the oldest Romanian peasant choir, which, in 1957, was to celebrate 100 years of existence, at the initiative call launched by Nicolae Ursu. With an amazing lucidity, with perfect professionalism, professional probity and a surprising managerial competence, in full proletarian era, to which they acquired the leaders of Romanian music, with the tacit agreement and unconditional support of the elders of the day, occasion for meditation and teaching for the petty present (Stan, 2004):

“To the Ministry of Culture, General Directorate of Cultural Settlements, Bucharest

On September 8, 1957, a century has passed since the establishment of the first choir of ploughmen in Wallachia, in the village of Chizătău, Lugoj district, Timișoara region, an artistic event of great and special importance for the spread of culture and art amongst the Romanian popular masses in the middle of the last century.

The undersigned, as a composer and musician, half originally from the village, after prior consultation and verbal

răspundere culturală din ierarhia administrativă a Sfatului Popular și a Ministerului Culturii, precum și a unor tovarăși din Comitetul Regional PMR Timișoara, îmi permit a face următoarea propunere:

Pentru sărbătorirea a 100 de ani, la 8 septembrie 1957, de existență a corului de țărani, azi Căminul Cultural al satului Chizătău, raionul Lugoj. În acest scop, ar fi necesar de luat următoarele măsuri din timp:

- organizarea unui comitet de inițiativă și a unei comisii tehnice, care să se ocupe de realizarea acestei probleme;*
- redactarea unui volum omagial, comemorativ, în legătură cu istoria și activitatea corului, tipărirea și desfacerea lui cu acest prilej. Descendentul dirijorului întemeietor, preotul pensionar Sever Șepețian, a alcătuit această monografie a satului și a corului special pentru acest prilej;*
- scoaterea unei medalii sau insigne comemorative;*
- organizarea, în cadrul filialelor uniunilor de compozitori și scriitori bănățeni, a unui concurs literar și muzical pentru un cântec coral de masă legat de acest eveniment;*
- adunarea materialelor documentare (piese muzicale), fotografii, ziare, articole vechi etc., privind corul și satul Chizătău, și organizarea, în cadrul căminului cultural, a unui mic muzeu local;*
- restituirea pieselor muzicale și istorice privind Corul din Chizătău, care au fost împrumutate, din încredințarea și pentru Conservatorul «Gheorghe Dima» din Cluj, de fostul inspector al Artelor, Mărcuș Ștefan (decedat), spre a fi expuse la expoziția din Cluj și București în iunie și octombrie 1953;*
- organizarea unui concurs regional de coruri ale căminelor culturale bănățene, cu acest prilej, cu participanți delegați ai căminelor culturale din toată țara și cu colaborarea instituțiilor artistice de stat din Timișoara: Opera, Filarmonica și Școala Medie de Muzică;*

approval of all cultural responsibility factors in the administrative hierarchy of the People's Council and the Ministry of Culture, as well as some comrades from the PMR Timișoara Regional Committee, allow me to make the following proposal:

For the celebration of the 100th anniversary, on September 8, 1957, of the existence of the peasant choir, today the Cultural Center of Chizătău village, Lugoj district. To this end, the following measures should be taken in advance:

- organizing an initiative committee and a technical commission to deal with this issue;*
- writing a homage, commemorative volume, in connection with the history and activity of the choir, printing and selling it on this occasion. The descendant of the founding conductor, the retired priest Sever Șepețian, composed this monograph of the village and the special choir for this occasion;*
- issuing a medal of honour or commemorative badge;*
- organizing, within the branches of the Banat composers and writers' unions, a literary and a mass choral musical contest related to this event;*
- gathering documentary materials (musical pieces), photographs, newspapers, old articles, etc., regarding the Chizătău choir and the village, and organizing a small local museum, within the cultural centre;*
- the return of the musical and historical pieces regarding the Chizătău Choir, which had been entrusted to the "Gheorghe Dima" Conservatory from Cluj, by the former Arts Inspector, Mărcuș Ștefan (deceased), to be exhibited in Cluj and Bucharest in June and October 1953;*
- organizing a regional competition of the choirs belonging to Banat cultural centres, on this occasion, with delegated participants of cultural centres from all over the country and with the collaboration of state artistic institutions from Timișoara: Opera, Philharmonic and Secondary School of Music;*

– asigurarea, prin bugetele raionului Lugoj, a regiunii Timișoara și, mai ales, prin [cel] al Ministerului Culturii, Direcția Generală a Așezămintelor Culturale, a sumelor necesare pentru organizarea și susținerea festivităților programate pentru două zile, demne de însemnătatea istorică ce o reprezintă pentru întreaga cultură a țării noastre acest prim factor artistic de 100 ani.

Persoanele propuse pentru comitetul de inițiativă, comisia tehnică și juriul de concurs ar fi următoarele:

– actualii și foștii dirijori încă în viață ai corului și căminului cultural: învățător, director școlar Ioan Cărăbaș, Șuman Constantin, Ghiță Opris, Ioan Gârda, Iuliu Putici, Gheorghe Onae, preot pensionar Sever Șepețian.

Președintele Sfatului Popular local și al gospodăriei colective, preot Teodor Șchiopu, fostul președinte al corului, medic dr. Ioan Șepețian, Lugoj, sprijinitorul corului, șeful secției culturale raionale Lugoj, șeful secției culturale regionale Timișoara, prof. Dimitrie Stan, dirijorul Corului Casei de Cultură «Ion Vidu» din Lugoj, compozitorul Nicolae Ursu, Timișoara, membru în biroul filialei compozitorilor bănățeni, scriitorul Gabriel Manolescu, originar din Chizătău, secretarul literar al Teatrului de Stat, membru al filialei scriitorilor bănățeni, și alți tovarăși, conducători de partid și de stat din raion și din regiune.

Compozitorul Sabin Drăgoi, București

Compozitorul Tiberiu Brediceanu,
București

Compozitorul Zeno Vancea, București

Compozitorul Filaret Barbu, București

Muzicologul George Georgescu-Breazul,
București

Folcloristul Tiberiu Alexandru, București

Aceste propuneri de organizare și de persoane s-au făcut de către subsemnatul, de acord cu persoanele de inițiativă locală și cu consimțământul prealabil al secțiilor culturale din raionul

– ensuring, through the budgets of Lugoj district, the Timișoara region and, especially, through [the] Ministry of Culture, General Directorate of Cultural Settlements, the amounts necessary for organizing and supporting the festivities scheduled for two days, worthy of its historical significance for the whole culture of our country this first artistic factor of 100 years.

The persons proposed for the initiative committee, the technical committee and the competition jury would be the following:

– current and former still alive conductors of the choir and cultural centre: teacher, school director Ioan Cărăbaș, Șuman Constantin, Ghiță Opris, Ioan Gârda, Iuliu Putici, Gheorghe Onae, retired priest Sever Șepețian.

The president of the local People's Council and of the collective household, priest Teodor Șchiopu, the former president of the choir, Dr. Ioan Șepețian, Lugoj, the choir supporter, head of the Lugoj district cultural section, head of the Timișoara regional cultural section, prof. Dimitrie Stan, the conductor of "Ion Vidu" Choir from Lugoj, composer Nicolae Ursu, Timișoara, member of the office of the Banat composers' branch, the writer Gabriel Manolescu, originally from Chizătău, the literary secretary of the State Theater, member of the Banat writers' branch, and other comrades, party and state leaders from the district and region.

Composer Sabin Drăgoi, Bucharest

Composer Tiberiu Brediceanu, Bucharest

Composer Zeno Vancea, Bucharest

Composer Filaret Barbu, Bucharest

Musicologist George Georgescu-Breazul,
Bucharest

Folklorist Tiberiu Alexandru, Bucharest

These proposals for organization and persons were made by the undersigned, in agreement with the persons of local initiative and with the prior consent of the cultural sections from the Timișoara

și regiunea Timișoara.

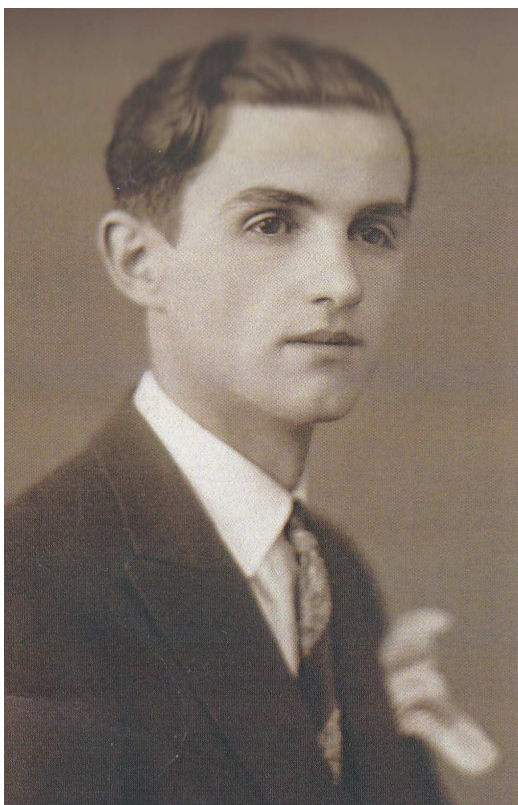
district and region.

*Prof. Nicolae Ursu, compozitor,
Timișoara, str. Tegle, nr. 1*

*Prof. Nicolae Ursu, composer, Timișoara,
str. Tegle, no. 1*

14. I. 1956”

January 14th, 1956”

Imaginea 1: Nicolae Ursu

Image 1: Nicolae Ursu

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

Stan, C. (2004). *Corul din Chizătău*, ediție îngrijită de Constantin-Tufan Stan, Timișoara, România: Editura Marineasa

Stan, C. (2018). *Banat. Miscellanea musicologica*, Timișoara, România: Editura Eurostampa